EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 13.10.2021
COM(2021) 626 final

2021/0322 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Virolle ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta, 168 artiklasta ja 168 a artiklasta poikkeava erityistoimenpide

PERUSTELUT

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun direktiivin 2006/112/EY[1], jäljempänä ’alv-direktiivi’, 395 artiklan 1 kohdan mukaan neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön mainitusta direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten veropetosten taikka veron kiertämisen estämiseksi.

Viro pyysi komissiossa 12. helmikuuta 2021 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä lupaa jatkaa toimenpidettä, jolla poiketaan tiettyjen henkilöautojen, jotka eivät ole kokonaan yrityskäytössä, tuotantopanoksiin sisältyvään arvonlisäveroon liittyvien menojen vähennysoikeutta koskevista yleisistä periaatteista.

Komissio antoi alv-direktiivin 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Viron pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille 19. maaliskuuta 2021 päivätyllä kirjeellä. Komissio ilmoitti Virolle 23. maaliskuuta 2021 päivätyllä kirjeellä, että sillä oli kaikki hakemuksen arviointia varten tarpeellisina pitämänsä tiedot.

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Alv-direktiivin 168 ja 168 a artiklassa säädetään, että verovelvollisella on oikeus vähentää arvonlisävero, joka kannetaan verovelvollisen verollisia liiketoimia varten tehdyistä hankinnoista. Mainitun direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottaminen yksityiskäyttöön on vastikkeellinen palvelu, jos tavara on oikeuttanut arvonlisäveron vähennykseen. Järjestelmä antaa mahdollisuuden periä takaisin verovelvollisen alun perin vähentämä arvonlisävero, kun on kyse yksityiskäyttöön otetuista tavaroista.

Henkilöautojen tapauksessa tätä järjestelmää on vaikea soveltaa erityisesti siksi, että yksityis- ja yrityskäyttöä on vaikea erottaa toisistaan. Jos ajoneuvon käytöstä pidetään kirjaa, kirjattujen tietojen ylläpidosta ja tarkastamisesta aiheutuu lisärasitteita sekä asianomaiselle yritykselle että viranomaisille.

Jäsenvaltiot voivat alv-direktiivin 395 artiklan nojalla soveltaa alv-direktiivin säännöksistä poikkeavia toimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten veropetosten taikka veron kiertämisen estämiseksi, jos neuvosto antaa niille tähän luvan.

Virolle on annettu neuvoston täytäntöönpanopäätöksen 2014/797/EU[2] nojalla lupa rajoittaa leasing-vuokrauksesta, yhteisöhankinnasta ja tuonnista maksetun arvonlisäveron sekä tällaisten autojen huoltoon, korjaukseen ja polttoaineeseen liittyvien kustannusten vähennysoikeus 50 prosenttiin, jos kyseiset henkilöautot eivät ole kokonaan yrityskäytössä. Neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2014/797/EU annetun luvan voimassaoloa jatkettiin 31. päivään joulukuuta 2020 saakka neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2017/1854[3].

---

1 EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

2 Neuvoston täytäntöönpanopäätös 2014/797, annettu 7 päivänä marraskuuta 2014, Viron tasavallalle annettavasta luvasta ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta sekä 168 ja 168 a artiklasta poikkeava toimenpide (EUVL L 330, 15.11.2014, s. 48).

3 Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/1854, annettu 10 päivänä lokakuuta 2017, Viron tasavallalle annettavasta luvasta ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EU 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta sekä 168 ja 168 a artiklasta poikkeava

Koska neuvoston täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2014/797 voimassaolo oli päättynyt ennen kuin Viro toimitti helmikuussa 2021 viimeisimmän pyynnön jatkaa sen soveltamisaikaa, pyyntö käsitellään alkuperäisenä pyyntönä soveltaa toimenpidettä, joka poikkeaa tuotantopanoksiin sisältyvän alv:n vähennysoikeutta koskevista yleisistä periaatteista sellaisten henkilöautojen osalta, jotka eivät ole kokonaan yrityskäytössä.

Viro on pyytänyt, että sille annettaisiin lupa rajoittaa vähennysoikeus tiettyyn prosenttimäärään ja olla verottamatta yritystä ajoneuvon yksityiskäytöstä. Tämä yksinkertaistaisi järjestelmää kaikkien osapuolten kannalta ja estäisi samalla virheelliseen kirjanpitoon perustuvat veropetokset tai veron kiertämisen.

Viro on ilmoittanut komissiolle, että toimenpiteen myöntämisperusteet ovat pitkälti samat kuin neuvoston täytäntöönpanopäätöksiin 2014/797/EU ja (EU) 2017/1854 johtaneissa pyynnöissä.

Viro esitti tietoja, joiden mukaan neuvoston täytäntöönpanopäätösten 2014/797/EU mukaisen poikkeuksen käyttöön otosta lähtien valtaosa yritysten autoista on edelleen myös yksityiskäytössä, mikä osoitti, että poikkeus on perusteltu.

Toimenpidettä sovelletaan kaikkiin henkilöautoihin, joissa on enintään kahdeksan istuinta kuljettajan istuimen lisäksi, joiden massa on enintään 3 500 kg ja jotka eivät ole pelkästään yrityskäytössä. Henkilöautoja, joita käytetään tiettyihin erityistarkoituksiin, kohdeltaisiin kuitenkin tavanomaisten sääntöjen mukaisesti. Tällaisia ovat jälleenmyyntiä, vuokrausta tai liisausta varten ostetut autot, matkustajien kuljettamiseen käytettävät autot (kuten taksit) sekä ajo-opetuksessa käytettävät autot.

Vähennysoikeuden rajoitusta olisi sovellettava sellaiseen arvonlisäveroon, joka sisältyy tiettyjen henkilöautojen ostoon, liisaukseen, yhteisöhankintaan ja tuontiin sekä niihin liittyviin kustannuksiin.

Viron mukaan vähennysrajaksi olisi asetettava 50 prosenttia, koska tilanne ei ole muuttunut siitä, kun erityistoimenpide otettiin ensimmäisen kerran käyttöön vuonna 2014. Vaikka yrityskäytössä olevien autojen yksityiskäytön arvioidaan Viron veroviranomaisten käytettävissä olevan välillisen näytön ja olettamusten perusteella olevan Virossa noin 60 prosentin tasolla, 50 prosentin vähennysrajaa pidetään tarkoituksenmukaisimpana, jotta henkilöautojen yksityiskäytön osuus ei tulisi yliarvioiduksi.

Koska toimenpide vaikuttaa myönteisesti sekä veronmaksajien että veroviranomaisten hallinnollisten rasitteiden keventämiseen, ehdotetaan poikkeuksen hyväksymistä. Luvan olisi oltava voimassa rajoitetun ajan eli 31 päivään joulukuuta 2024 asti, jotta voidaan tarkastella uudelleen poikkeustoimenpiteen tarpeellisuutta ja vaikuttavuutta sekä sen perustana olevan prosenttiosuuden jakautumista yrityskäytön ja muun kuin yrityskäytön välillä. Mahdolliseen voimassaolon jatkamista koskevaan pyyntöön olisi liitettävä kertomus, joka sisältää uudelleenarvioinnin sovellettavasta prosenttiosuudesta ja joka olisi toimitettava komissiolle viimeistään 31. maaliskuuta 2024.

---

toimenpide annetun täytäntöönpanopäätöksen 2014/797/EU muuttamisesta (EUVL L 265, 14.10.2017, s. 17).

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Samanlaisia vähennysoikeutta koskevia poikkeuksia on myönnetty muille jäsenvaltioille (Unkarille[4], Latvialle[5], Kroatialle[6], Puolalle[7], Italialle[8] ja Romanialle[9]).

Alv-direktiivin 176 artiklassa säädetään, että neuvosto päättää, mitkä kustannukset eivät oikeuta arvonlisäveron vähentämiseen. Ennen kuin neuvosto on päättänyt asiasta, jäsenvaltiot saavat mainitun artiklan nojalla jatkaa 1. tammikuuta 1979 voimassa olleiden poikkeusten soveltamista. Sen vuoksi voimaan on jäänyt useita säännöksiä, joilla rajoitetaan henkilöautoihin liittyvää arvonlisäveron vähennysoikeutta.

Sen estämättä, mitä vähennysoikeusrajoituksen piiriin kuuluvien menojen luokkia koskevien sääntöjen vahvistamisesta tehdyissä aiemmissa aloitteissa esitetään[10], tällainen poikkeus on asianmukainen siihen asti, kun nämä säännöt on yhdenmukaistettu EU:n tasolla.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Alv-direktiivin 395 artikla.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Ehdotuksen perustana oleva alv-direktiivin säännös huomioon ottaen ehdotus kuuluu Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

---

4 Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2018/1493, annettu 2 päivänä lokakuuta 2018, Unkarille annettavasta luvasta ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta sekä 168 ja 168 a artiklasta poikkeava erityistoimenpide (EUVL L 252, 8.10.2018, s. 44–46).

5 Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2018/1921, annettu 4 päivänä joulukuuta 2018, Latvialle annettavasta luvasta ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta, 168 artiklasta ja 168 a artiklasta poikkeava erityistoimenpide annetun täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/2429 muuttamisesta (EUVL L 311, 7.12.2018, s. 36–37).

6 Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2018/1994, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, luvan antamisesta Kroatialle ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta sekä 168 artiklasta poikkeava erityistoimenpide (EUVL L 320, 17.12.2018, s. 35–37).

7 Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2019/1594, annettu 24 päivänä syyskuuta 2019, luvan antamisesta Puolan tasavallalle ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä annetun täytäntöönpanopäätöksen 2013/805/EU muuttamisesta (EUVL L 248, 27.9.2019, s. 71–72).

8 Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2019/2138, annettu 5 päivänä joulukuuta 2019, luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä tehdyn päätöksen 2007/441/EY muuttamisesta (EUVL L 324, 13.12.2019, s. 7–8).

9 Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2020/1262, annettu 4 päivänä syyskuuta 2020, luvan antamisesta Romanialle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä annetun täytäntöönpanopäätöksen 2012/232/EU muuttamisesta (EUVL L 296, 10.9.2020, s. 6).

10 KOM(2004) 728 lopullinen – ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta arvonlisäverovelvoitteiden yksinkertaistamiseksi (EUVL C 24, 29.1.2005, s. 10), peruutettu 21. toukokuuta 2014 (EUVL C 153, 21.5.2014, s. 3).

- **Suhteellisuusperiaate**

Päätös koskee jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä annettavaa lupaa, eikä siihen liity velvollisuuksia.

Koska poikkeuksen soveltamisala on rajallinen, erityistoimenpide on oikeassa suhteessa tavoitteeseen nähden eli siihen, että tarkoituksena on estää tietyntyyppisiä veropetoksia ja veron kiertämistä. Erityisesti koska yritykset voivat ilmoittaa verovelvollisuutensa liian alhaiseksi ja koska kilometrimäärien tarkastaminen on vaivalloista veroviranomaisille, mainittu 50 prosentin rajoitus yksinkertaistaisi arvonlisäveron kantamista tietyllä alalla.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotettu sääntelytapa: neuvoston täytäntöönpanopäätös.

Neuvoston direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan mukaan yhteisistä alv-säännöistä voidaan poiketa vain, jos neuvosto antaa siihen luvan komission ehdotuksesta tekemällään yksimielisellä päätöksellä. Neuvoston täytäntöönpanopäätös on parhaiten soveltuva sääntelytapa, koska se voidaan osoittaa yksittäiselle jäsenvaltiolle.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Tämä ehdotus perustuu Viron esittämään pyyntöön ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ole ollut tarpeen.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotuksen tarkoituksena on yksinkertaistaa veronkantoa. Tätä varten poistetaan verovelvollisilta tarve pitää kirjaa tiettyjen henkilöautojen yksityiskäytöstä. Samalla tavoitteena on myös estää virheelliseen kirjanpitoon perustuvat alv-petokset. Se voi näin ollen vaikuttaa myönteisesti niin yrityksiin kuin viranomaisiin. Viro pitää tätä ratkaisua sopivana toimenpiteenä, joka on rinnastettavissa muihin aiempiin ja nykyisiin poikkeuksiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Erityistoimenpiteellä on vain vähäinen vaikutus lopullisessa kulutusvaiheessa kannettavien verotulojen kokonaismäärään, eikä se vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta kertyviin unionin omiin varoihin.

5. LISÄTIEDOT

Ehdotuksen soveltamisaika on rajoitettu, ja ehdotus sisältää raukeamislausekkeen, jonka mukaan poikkeuksen voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2024.

Jos Viro haluaa jatkaa erityistoimenpiteen soveltamista vielä vuoden 2024 jälkeen, komissiolle olisi viimeistään 31. maaliskuuta 2024 toimitettava voimassaolon jatkamista koskeva pyyntö ja sen ohella kertomus, johon sisältyy sovellettavaa prosenttiosuutta koskeva uudelleentarkastelu.

2021/0322 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Virolle ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta, 168 artiklasta ja 168 a artiklasta poikkeava erityistoimenpide

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY[1] ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklassa vahvistetaan verovelvollisen oikeus vähentää arvonlisävero, joka kannetaan verovelvollisen verollisia liiketoimiaan varten vastaanottamien tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista. Mainitun direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla vastikkeellisiin palveluihin rinnastetaan yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottaminen verovelvollisen omaan tai henkilöstönsä yksityiseen käyttöön taikka yleisesti ottaen muuhun kuin yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin kuuluvaan käyttöön.

(2) Neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2014/797/EU[2] annetaan 31 päivään joulukuuta 2017 asti Virolle lupa rajoittaa 50 prosenttiin sellaisen arvonlisäveron vähennysoikeus, joka sisältyy tiettyjen henkilöautojen ostoon, leasing-vuokraukseen, yhteisöhankintaan ja tuontiin ja niihin liittyviin kustannuksiin, sekä vapauttaa verovelvollinen velvoitteesta tilittää arvonlisävero rajoituksen soveltamisalaan kuuluvien ajoneuvojen muusta kuin yrityskäytöstä.

(3) Neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2017/1854/EU[3] jatkettiin täytäntöönpanopäätöksen 2014/797/EU voimassaoloa 31 päivään joulukuuta 2020.

(4) Viro toimitti 12 päivänä helmikuuta 2021 komissiossa saapuneeksi kirjatulla kirjeellä komissiolle pyynnön saada soveltaa direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta, 168 artiklasta ja 168 a artiklasta poikkeavaa erityistoimenpidettä rajoittaakseen tiettyjen muihin kuin yritystarkoituksiin käytettävien henkilöautojen

---

1 EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

2 Neuvoston täytäntöönpanopäätös 2014/797, annettu 7 päivänä marraskuuta 2014, Viron tasavallalle annettavasta luvasta ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta sekä 168 ja 168 a artiklasta poikkeava toimenpide (EUVL L 330, 15.11.2014, s. 48).

3 Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/1854, annettu 10 päivänä lokakuuta 2017, Viron tasavallalle annettavasta luvasta ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EU 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta sekä 168 ja 168 a artiklasta poikkeava toimenpide annetun täytäntöönpanopäätöksen 2014/797/EU muuttamisesta (EUVL L 265, 14.10.2017, s. 17).

ostoon, leasing-vuokraukseen, yhteisöhankintaan ja tuontiin liittyvää verovähennysoikeutta.

(5) Komissio antoi direktiivin 2006/112/EU 395 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti Viron pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille 19 päivänä maaliskuuta 2021 päivätyllä kirjeellä. Komissio ilmoitti Virolle 23 päivänä maaliskuuta 2021 päivätyllä kirjeellä, että sillä oli kaikki hakemuksen arviointia varten tarpeellisina pitämänsä tiedot.

(6) Henkilöautojen muuta käyttöä kuin yrityskäyttöä on usein erittäin vaikea määrittää tarkasti, ja silloinkin kun se on mahdollista, määrittäminen on hankalaa. Pyydetyn luvan mukaan arvonlisäveron määrä, joka voidaan vähentää myös muussa kuin pelkästään yrityskäytössä oleviin henkilöautoihin liittyvistä kustannuksista, olisi vahvistettava joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta kiinteänä prosenttiosuutena. Viron viranomaiset katsovat, että käytettävissä olevien tietojen mukaan 50 prosenttia on perusteltu määrä. Jos henkilöautoihin on sovellettu tällä päätöksellä sallittua rajoitusta, niihin ei kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi saisi soveltaa samaan aikaan vaatimusta, jonka mukaan henkilöauton muusta kuin yrityskäytöstä on suoritettava arvonlisäveroa. Tämä yksinkertaistamistoimenpide poistaa tarpeen pitää kirjaa yritysautojen yksityiskäytöstä ja estää samaan aikaan veropetokset, jotka perustuisivat virheelliseen kirjanpitoon.

(7) Pyydettyyn lupaan liittyvää vähennysoikeutta koskevaa rajoitusta olisi sovellettava arvonlisäveroon, joka on maksettu tiettyjen henkilöautojen ostamisen, leasing-vuokrauksen, yhteisöhankinnan ja tuonnin sekä näihin liittyvien kustannusten perusteella, mukaan lukien polttoaineen ostaminen.

(8) Pyydettyä lupaa olisi sovellettava ainoastaan sellaisiin henkilöautoihin, joiden suurin sallittu massa on 3 500 kilogrammaa ja joissa on enintään kahdeksan istuinta kuljettajan istuimen lisäksi, koska sellaisten henkilöautojen muu kuin yrityskäyttö, joiden massa ylittää 3 500 kilogrammaa tai joissa on enemmän kuin kahdeksan istuinta kuljettajan istuimen lisäksi, on vähäistä niiden luonteen tai sen yritystoiminnan tyypin vuoksi, jossa niitä käytetään. Olisi laadittava yksityiskohtainen luettelo sentyyppisistä henkilöautoista, jotka jätetään luvan ulkopuolelle niiden erityiskäytön perusteella.

(9) Luvan olisi oltava voimassa rajoitetun ajan eli 31 päivään joulukuuta 2024 asti, jotta voidaan tarkastella uudelleen poikkeustoimenpiteen tarpeellisuutta ja tehokkuutta sekä prosenttiosuuden jakautumista yrityskäytön ja muun kuin yrityskäytön välillä.

(10) Jos Viro pitää tarpeellisena jatkaa erityistoimenpiteen voimassaoloa vielä vuoden 2024 jälkeen, sen olisi toimitettava komissiolle 31 päivään maaliskuuta 2024 mennessä voimassaolon jatkamista koskeva pyyntö ja kertomus, johon sisältyy uudelleenarviointi sovellettavasta prosenttiosuudesta.

(11) Poikkeuksella on vain vähäinen vaikutus lopullisessa kulutusvaiheessa kannettavan veron kokonaismäärään, eikä se vaikuta arvonlisäverosta saataviin unionin omiin varoihin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklassa säädetään, Viro saa rajoittaa alv:n vähennysoikeuden 50 prosenttiin henkilöautojen, jotka eivät ole kokonaan yrityskäytössä, ostamiseen, leasing-vuokraukseen, yhteisöhankintaan ja tuontiin liittyvien

menojen osalta sekä tällaisten henkilöautojen huoltoon, korjaukseen ja polttoainehankintoihin liittyvien menojen osalta.

2 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdassa säädetään, Viro ei saa rinnastaa vastikkeellisiin palveluihin sellaisen henkilöauton muuta kuin yrityskäyttöä, joka kuuluu verovelvollisen yrityksen liikeomaisuuteen, jos kyseiseen autoon sovelletaan tämän päätöksen 1 artiklan mukaista rajoitusta.

3 artikla

1. Tätä päätöstä sovelletaan ainoastaan henkilöautoihin, joiden suurin sallittu massa on enintään 3 500 kilogrammaa ja joissa on enintään kahdeksan istuinta kuljettajan istuimen lisäksi.

2. Tätä päätöstä ei sovelleta seuraaviin henkilöautoluokkiin:

a) jälleenmyyntiä, vuokrausta tai leasing-vuokrausta varten ostetut autot;

b) vastikkeellisessa matkustajaliikenteessä käytettävät autot, mukaan lukien taksipalvelut;

c) ajo-opetuksessa käytettävät autot.

4 artikla

Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2024. Tässä päätöksessä annetun luvan voimassaolon jatkamista koskeva pyyntö on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2024, ja siihen on liitettävä kertomus, joka sisältää uudelleenarvioinnin 1 artiklassa säädetystä prosenttiosuudesta.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu Viron tasavallalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja